

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1039/2020
10.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Петар Драшковић, адвокат из ..., против туженог „Grammer System“ ДОО Алексинац, кога заступа Ивана Стефановић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 405/19 од 14.11.2019. године, у седници одржаној 10.06.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 405/19 од 14.11.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу П1 95/18 од 05.11.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконито решење о отказу уговора о раду туженог бр. ...-.../... од 20.12.2016. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду број ...-.../... од 06.07.2012. године, те да се тужени послодавац обавезе да тужиоца врати на рад на радно место ..., односно да тужиоца распореди на друго радно место које одговара његовој стручној спреми, знању и радном искуству, као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде штете у виду изгубљене зараде у месечним износима за период од 01.01.2017. године, као дана престанака радног односа, па до повратка на рад код туженог, у коме тужилац услед незаконитог отказа уговора о раду није радио, исплати износ од 300.000,00 динара, са законском затезном каматом на сваки од досуђених месечних износа, почев од последњег дана у текућем месецу за претходни месец, па до исплате, те да надлежном фонду ПИО за тужиоца уплати припадајуће доприносе за обавезно социјално осигурање, за период у коме тужилац није радио, обрачунате на утврђене месечне износе изгубљене зараде. Ставом трећим изреке обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 91.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 405/19 од 14.11.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена

пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова одговора на жалбу.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавио тужилац, због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. Закона о парничном поступку, која је учињена пред другостепеним судом.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 и 55/14) и нашао да је ревизија тужиоца неоснована.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности, а наводима ревидента да је пред другостепеним судом учињена повреда поступка из члана 374. став 1. у вези члана 8. ЗПП, у суштини се оспорава оцена доказа и утврђено чињенично стање, из којих разлога се, сагласно члану 407. истог Закона, ревизија не може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је код туженог био у радном односу на неодређено време и обављао послове ... на основу уговора о раду од 06.07.2012. године. Решењем туженог од 20.12.2016. године, тужиоцу је отказан уговор о раду, применом одредби члана 69. став 3. тачка 11. Правилника о раду и члана 9. став 6. тачка 6. уговора о раду, јер се дана 29.10.2016. године, око 15,00 часова, у току радног времена, непримерено и недопустиво понашао према колегиници ББ, коју је након уласка у просторије ... у тренутку када се савила да подинге џепове за гајбе, ударио руком по задњици. Тужиоцу је достављено упозорење на постојање разлога за отказ уговора о раду, на које се тужилац изјаснио.

Код овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилном применом материјалног права основано закључили да је тужилац својим понашањем учинио повреду радне обавезе, која му је стављена на терет. Тужилац није спорном приликом поштовао уобичајене и прописане стандарде понашања на радном месту и у радном окружењу, с обзиром да се на непристојан начин који вређа људско достојанство понео према колегиници, те је својим понашањем нарушио радну дисциплину из ког разлога не може да настави рад код послодавца.

Разлози ревизије којима се указује на погрешну примену материјалног права нису основани.

Одредбом члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр.24/05, 75/2014), прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који не поштује радну дисциплину и то ако не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца. Истоветна је и одредба из члана 69. став 3. тачка 11. Правилника о раду.

Полазећи од садржине наведених одредби, неосновани су наводи у ревизији да је у питању отказни разлог који представља правни стандард, а да понашање тужиоца није било супротно томе, те да је због таквог понашања његов даљи рад код туженог био немогућ, с обзиром да опхођење тужиоца према колегиници у конкретном случају свакако не може представљати прихватљиво понашање запосленог на радном месту.

Супротно ревизијским наводима, правилно је утврђено да понашање тужиоца спорном приликом представља понашање које је супротно правном стандарду, односно правилима пристojности, као и општеприхваћеним правилима и постојећим моралним начелима. Његово понашање није било у складу са законском обавезом да савесно и одговорно обавља поверене послове, у смислу члана 15. став 1. тачка 2. Закона о раду.

Како је одбијен као неоснован главни тужбени захтев, то је одбијен и захтев тужиоца за враћање на рад, накнаду штете на име изгубљене зараде и уплате доприноса, с обзиром на акцесорни карактер тих захтева.

Тужиоцу нису признати трошкови за изјављену ревизију, јер по оцени овог суда по истој није успео, применом одредбе члана 150. ЗПП-а.

Из напред наведених разлога, применом члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић